

Vladimir Fajdetić

10. srpnja 1981. preminuo je u Rijeci vrijedan poslenik hrvatske glazbene kulture, prof. Vladimir Fajdetić. Bio je tih, skroman, nenametljiv, ali se njegova prisutnost instrumentalnog umjetnika, pedagoga, muzikologa, kritičara i predavača i organizatora i te kako osjećala ne samo u sredini u kojoj je djelovao već i mnogo šire.

Vladimir Fajdetić

Rođen je u Ličkom Novom 17. prosinca 1924. Diplomirao je na Filozofskom fakultetu u Zagrebu (jugoslavenske književnosti i francuski jezik). Uz to je na Srednjoj muzičkoj školi u Zagrebu položio završni ispit iz violine, a u Ljubljani je na Filozofskom fakultetu kasnije studirao muzikologiju. Sve do umirovljenja djelovao je kao član opernog orkestra Narodnog kazališta »Ivan Zajc« (od 1951.). Povremeno je radio i kao nastavnik glazbeno-teoretskih predmeta (gimnazija, Pedagoška akademija, bogoslovija). Djelovao je kao zborovođa i glazbeni kritičar (suradnja u listovima *Sv. Cecilija*, *Zvona*, *Riječka revija*, *Novi list*, Radio-stanica Rijeka i dr.). Osobito je plodna njegova djelatnost na promicanju glazbene umjetnosti za široki krug slušalaca: pisao je brojne tekstove za emisije namijenjene Muzičkoj omladini te za priredbe na kojima je sudjelovao kao komentator.

Svoj znanstveni interes usmjerio je prvenstveno na etnomuzikologiju. Njegovi najvažniji radovi s tog područja su *Glazbeni izraz Senja i Dvije istarske narodne mise*. Potonji rad objavljen je u uglednom francuskom stručnom časopisu *Études grégoriennes*. Zanimao ga je i odnos naših književnika prema glazbi (rad o Vjenceslavu Novaku *Preلودij bez kadence*). Kao vjernika posebno ga je privlačilo istraživanje duhovne glazbe, primjerice one Ivana Matetića-Ronjgova. Značajan mu je i rad *Pogledi na glazbu u Augustinovu djelu »Ispovijesti«*. Nije, nažalost, dočekaao objavljivanje svog najopsežnijeg rada *Franjo Krežma — hrvatski violinist 19. stoljeća*, a pripremio je i album Krežminih skladbi. Oboje je trebalo biti objavljeno prigodom stote obljetnice Krežmine smrti (1881—1981).

Proučavao je rad dra Franje Kresnika, istaknutog riječkoga graditelja violina, i uređivao njegovu spomen-sobu u Pomorskom i povijesnom muzeju u Rijeci. Upravo je namjeravao od svojih dosadašnjih prikaza, koje je kroz godine o njemu pisao, i uz dodatak pripremljene katalogizacije njegovih gusala sastaviti i objaviti opširnije djelo. Njegova je namjera također bila pribaviti Muzeju, koji posjeduje nekoliko Kresnikovih violina, violu i violončelo istoga graditelja, pa osnovati riječki gudački kvartet s imenom dra Franje Kresnika, čiji bi članovi svirali na njegovim originalnim instrumentima. Na tome je živo radio i vjerovao je u ostvarenje te zamisli.

Mnoge lijepe zamisli i još mnoga istraživanja života i djela hrvatskih glazbenika i violinista iz prošlosti Fajdetić nije uspio ostvariti. Možda će se još naći entuzijasti, koji će ga slijediti, koji će imati slične umjetničko-znanstvene ciljeve. Vladimir Fajdetić je mnogo učinio i pokazao put mladima. Nadajmo se da će se naći oni koji će to nastaviti.

Njega će se sigurno dugo, dugo sjećati s poštovanjem i pijetetom njegovi kolege i suradnici, profesionalni glazbenici i amateri, ljudi s kojima je on surađivao, svi koji se oduševljavaju glazbom, koje ušhićuje naša glazbena prošlost, kojima je bavljenje glazbom dio svagdašnjeg života.

Nikša NJIRIĆ
Slobodan ŽMIKIĆ